dis. Jubba Keik ollid minnemisse peäl — kübbarad ja rättikud jo käes — Praualle ja Preilnile weel agga Jummala jätmas — — — kui Sali uksed lahti läksid. — — — Mängimehhed astusid mängides sisse. Siis tullid Jürri ja Tio — Jürri käes se Kirri, mis Kubjale anti, ja Tio käes se rättik mis pu-särgis temma silmad piddi katma. — Nende järrel tullid nende Ommased ja nende Woorad: Ja siis keik Moisarahwas ja nende Moisnikkutte Kammerteenrid kes seäl olli — iggaühhe silmist hea meel wäljepaistes.

Kui nad seddawisi keik ollid sisse astund, seädsid nemmad ennast pole ringi ümber Sali, ja Tio laulis:

Nut meid aias minnema,
Taggasi rööm aiab,
Kulutama tännoga
Kuida Loja raiab
Murre nenda löppetud
Et sest ello näme:
Meie pölw sai töstetud,
Teie jure jäme!

Jürri laulab:

Nenda Jummal juhhatab
Innimesse Seisust;
Esste ta öiendab
Rahwa meelt ja moistust;
Siis, kui waggadussele
Anname täit woito,
Tousma näme selgeste
Ue aia koito.

Keik laulwad:

Koit käib eel, siis hommiko
Päwa Sissetoja!
Kes ei olle holeto,
Tedda aitab Loja!
Tö ja murre woidawad
Wihma süüd ja poudo,
Sest neil, kes hoolt kannawad,
Jätkab Jummal joudo. (*)

(*) Selsinnane laul käib sel wisil: „Rosen auf den Weg gestreut.“

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1817, lk. 1